

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 232. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831641184/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

halvsovende og gad ikke reise sig fra Stedet, hvor hun laa. Tit faldt hun i Søvn igen, indtil Fingerspidsernes Pine vækkede hende.

Da vaagnede hun til alle Smerterne, og hendes Legemes Raseri mod Lidelserne brændte hende mer end tre Dages Faste vilde gjort. Morfinhungeren greb hende. Og hun lod gaa Bud paa Bud om Lægen, og hun bad og bad, og hun tiggede:

— Bare en Indsprøitning nu.

— Bare en Indsprøitning til — aa, for det var saa forfærdeligt.

Og atter dulmede det lunt, og det gamle Velbehag lagde sig om hende.

Men som oftest gav Ellen sig ikke hen til Rusen. Hun blev oppe. Hun nød den pludselige Kraft og Klarheden i sine Tanker. Hun saa roligt paa alt.

Den stærke Følsomhed forsvandt af hendes Væsen.

Hendes Følelse for Carl var en Ulykke, men Ulykken maatte bæres. Der var mange ulykkelige; men de tog Byrden op og gik videre. Hun maatte gøre som de andre, og hun vilde gaa rank under Byrden. Undertiden syntes hun saa næsten, den var let.

Thi det gav en egen Styrke at have forsaget.

Kærligheden var ikke det eneste. Naar man havde tabt det bedste, maatte man leve videre med alt det andet. Hun vilde beskæftige sig,